

[Socialministeren.]

nu er foretaget, har det vist sig, at navnlig den Omstændighed, at Landets største Arbejdsløshedskasse, Arbejdsmændenes, har søgt og faaet og endnu benytter Dispensationen fra 10 Maaneders-Bestemmelsen, har medført, at der ikke vil blive Tale om at yde Hjælp i samme Omfang til de Arbejdsløshedskasser, som har denne Dispensation. Derfor er Beløbet her reduceret til 1 Mill. Kr.

Ifølge § 6 skal Statskassen refundere $\frac{3}{4}$ af Arbejdsløshedskassernes Udgifter i Henhold til §§1—4. Statskassens Tilskud til de i § 3 omhandlede Medlemmer — det er dem, der er faldet for 10 Maaneders-Bestemmelsen og 26 Ugers-Bestemmelsen — kan dog ikke overstige 1 275 000 Kr. Hvis Kasserne tilsammen udbetaler mere, maa det, de udbetaler ud over, hvad de kan faa refunderet som deres Kvotapart af Beløbet, affoldes af Kasserne selv.

Det er udregnet, at Udgifterne ved Gennemførelsen af dette Lovforslag tilsammen vil andrage 6 610 000 Kr.; deraf skulde Arbejdsløshedskasserne selv bære den ene Fjerdedel, nemlig 1 652 500 Kr., Staten Resten.

Der er ved mange Lejligheder ikke mindst i den seneste Tid fra Kommunernes Side klaget over de meget store sociale Udgifter, og man er fra mange Sider inde paa, at Staten skal overtage større Dele af de Udgifter, der her kommer i Betragtning. Navnlig er visse Kommuner inde paa, at Arbejdsløshedskasseunderstøttelsen, som Staten i Øjeblikket paaligner Kommunerne en Trediedel af, skal affoldes helt og fuldt af Staten, eller i alt Fald i højere Grad end hidtil af Staten. Det foreliggende Lovforslag vil komme Kommunerne til Hjælp; det er maaske for meget at sige, at alle de 6 610 000 Kr. vil komme Kommunerne til gode, men den allervæsentligste Del af de Beløb, der her er Tale om, vil ganske sikkert blive sparet paa den sociale Hjælp, der ellers skulde udbetales ude omkring i Kommunerne. Derfor synes jeg, at det for det høje Ting maa være af afgørende Betydning, at man her er i Stand til at komme Kommunerne til Hjælp, til Dels endda med Beløb, som tages af Arbejdsløshedskasserne.

Der er i det andet Ting sagt noget om, at Arbejdsløshedskasserne har samlet sig en meget stor Formue. Det er rigtigt, men det er ogsaa oplyst af Arbejdsdirektøren over for det Udvalg, der var nedsat i det andet høje Ting, at de Formuer, der er opsamlet i Arbejdsløshedskasserne, langt fra dækker den forsikringsmæssige Risiko, som

Kasserne har, og at det derfor er saa langt fra, at Formuerne er blevet for store, at der endnu skal en yderligere Konsolidering til, før man kan sige, at Kasserne vil være i Stand til at gennemgaa en alvorlig Krise paa samme Maade som tidligere med den forøgede Risiko, som Kasserne nu har; ved Hjælp af de Formuer, de har opsamlet. Derfor er det rimeligt at gennemføre dette Lovforslag, men ogsaa af Hensyn til Kasserens Medlemmer, der f. Eks. i det sidst afsluttede Regnskabsaar selv har indbetalt 36 Mill. Kr. i Kontingent til Arbejdsløshedskasserne. De bør under den fortsatte Krise, vi gennemlever, saa vidt muligt være stillet saaledes, at de ikke tvinges til at henvende sig til de sociale Kontorer, men kan faa deres Understøttelse udbetalt gennem Arbejdsløshedsforsikringen. Lovforslaget afviger ikke fra Princippet: Hjælp til Selvhjælp. Princippet er fastholdt derved, at Arbejdsløshedskasserne skal betale deres Part af de Udgifter, der her kommer i Betragtning. Det er paa den anden Side givet, at med den Varighed og det Omfang, som Krisen har faaet, maa Staten, efterhaanden som Understøttelsesperioderne skal forlænges, tage en større Part af de Udgifter, som flyder deraf. Det foreliggende Lovforslag er fuldt forsvarligt, og jeg skal anbefale det til det høje Tings Velvilje og hurtige Behandling.

Stensballe: Den højtærede Socialminister har nu forelagt tre Lovforslag, af hvilke det høje Ting kender det ene fra i Fjor; det er, som den højtærede Minister sagde, ikke i Princippet forskelligt fra det, der var forelagt i Fjor. Jeg taler her om Forslaget om Udvidelse af Retten til Understøttelse fra de statsanerkendte Arbejdsløshedskasser. Det blev behandlet her i Fjor, og fik den Skæbne, at Landstinget ikke kunde vedtage det. De to andre Forslag var forelagt i Folketinget i forrige Samling, men Folketinget naaede altsaa ikke at faa dem gennemført, vi fik dem ikke forelagt her i Landstinget; men efter at de nu i dette Efteraar er blevet behandlet i Folketinget, faar vi ogsaa dem til Behandling her.

Disse to Lovforslag, Forslaget om Ændring af Arbejdsløshedslovens Paragraffer om Nødhjælpsarbejde og Forslaget om Foranstaltninger til Beskæftigelse af langvarigt arbejdsløse, tilsigter at skaffe mere offentligt Arbejde, mere af det Arbejde, der i Virkeligheden, som det ogsaa fremgik af den højtærede Ministers Udtalelser, i Almindelighed er af urentabel Karakter. Aarsagen til disse to Lovforslags